

Sopar de la Fam: Campanya de Mans Unides

► El Sopar de la Fam és una activitat tradicional de la campanya de Mans Unides. A molts pobles de la diòcesi es duu a terme aquesta iniciativa de recollida de fons i a La Seu d'Urgell es va celebrar al Centre Cívic. Com d'altres anys, fidels de la parròquia de Sant Ot i representants del Consistori

es van trobar per ajudar en la recaptació de fons per al projecte d'enguany a Guatemala. El projecte consisteix en uns tallers de formació, participació i desenvolupament d'educadors i líders comunitaris, amb 288 homes i dones.

GLOSSA

Un amic de Jesús

Unes setmanes abans de Sant Jordi, un noi que es prepara per fer la primera comunió decideix que, enguany, el llibre personal que és costum d'elaborar a la seva escola amb motiu del Dia del Llibre l'escriurà sobre la primera comunió. Dit i fet, en comença l'elaboració i escriu en la introducció: «Estic convençut que el més important que faré aquest any serà rebre Jesús per primera vegada. Per això he decidit dedicar el llibre de Sant Jordi a explicar el que m'ha suposat la preparació de la primera comunió i el descobriment de Jesús, el Crist, com a amic. En el llibre he recollit dotze moments de la vida de Jesús, els que més m'han impressionat i dels quals he après més. Llegint la seva paraula, coneixem i entenem la seva vida, que és model per a la nostra. Admirat pels seus ensenyaments i exemple, per la seva bondat i amistat, he anat aprofundint en la fe [...]. El que més m'ha impressionat i ajudat ha estat el final: rere el sofriment i l'horrible mort, Jesús ressuscita. Sembla dir-nos que fins i tot la mort és Vida per a aquell que el vulgui seguir. Ara sé que ho vull.»

L'elaboració de cada capítol consistia a llegir el passatge de l'evangeli, transcriure'l, concretar-ho en un dibuix, reflexionar sobre el text i escriure el que li suggeria. «Ell ha decidit donar-nos la vida per mitjà de la paraula de veritat» (Jm 1,18). No se n'està de dir que l'han ajudat molt les explicacions de la catequista i les homilies del mossèn en la celebració de l'eucaristia de cada diumenge, en la qual participa amb els pares i germans.

Capítol rere capítol, fins a la conclusió, on ens diu: «Amb la primera comunió, faré un pas important en el camí de la fe i en la meva relació amb Déu Pare, Fill i Esperit Sant [...]. Tant de bo, a poc a poc, acostant-me a Crist, cada dia més, intentant semblar-me a Ell, sigui cada dia millor i aporti el meu esforç perquè en el món regni la pau i l'amor que neix dels cors amics de Jesús.»

«Hem conegut l'amor pel fet que Jesucrist ha donat la seva vida per nosaltres. Per això, també nosaltres hem de donar la vida pels germans» (1Jn 3,16).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

La Vetlla Pasqual (II): pregonar la Resurrecció de Crist!

Per a viure el temps pasqual, us proposo anar recordant i revivint la gran celebració de la Vetlla Pasqual, expressió del misteri de la fe que estem celebrant durant la Pasqua. Avui us proposo avançar tot aprofundint en un aspecte: el significat del **Pregó pasqual**, o cant de joia de l'**«Exultet»**.

Després de deixar al canelobre el Ciri pasqual encès, que ha presidit la processó d'entrada de tot el Poble de Déu rere seu, el diaca «canta» o proclama un text antiquíssim, poèticament insuperable, que anuncia la Pasqua als cristians i a tot el món. Un pregó conegudíssim que comença dient: «*Exultin de joia tots els àngels del cel, exultin els ministres de Déu. I que soni la trompeta victoriosa per celebrar el triomf d'un Rei tan gran...*» És un dels himnes més antics de la tradició litúrgica romana, del qual se'n tenen testimoniatges des dels segles IV i V. És un cant ple de poesia i de lirisme, així com també d'alta teologia, que escoltem drets amb els llums encesos. Ressalta la caiguda de l'home, les tenebres i l'esclavitud en què per ella va ser sumida la humanitat, la Redempció per Jesucrist i la gloriosa Resurrecció. I cal cantar-lo amb l'entusiasme que encomana la joia a la multitud dels fidels en aquesta nit santa.

El Pregó va cantant, a la manera d'un prefaci, que Crist ha pagat per nosaltres el rescat, que Ell és l'Anyell immolat. I agraeix la nit santa que recorda la pasqua antiga d'alliberament, la nit il·luminada pel foc que ens guia, la nit que torna la gràcia, la nit en què Crist ha pujat dels inferns, «la nit realment benaurada que uneix el cel i la terra, nit en què l'home retroba Déu»... I fins s'atreveix a proclamar «la culpa sortosa (o felix culpa!) que ens ha merescut un Redemptor tan gran». La Pasqua dona una mirada nova sobre la nit i les tenebres de la humanitat, sobre la culpa del primer Adam que ens ha merescut rebre el nou Adam, el Crist. Mirada agraïda de la història de salvació que ha fet que Déu vingués a redimir-nos i a recrear-nos per l'Esperit Sant. El Papa Francesc recentment ha comentat: «A vegades la foscor de la nit sembla penetrar l'ànima; a vegades pensem que, "ja no hi ha res a fer", i el cor ja no troba la força d'estimar... Però en aquella foscor, Crist hi encén el foc de l'amor de Déu: una resplendor trenca l'obscuritat i anuncia un nou començament, quelcom recomença en la foscor més profunda. Sabem que la nit sembla encara més profunda i més obscura poc abans que comenci el dia. Però en aquella foscor és Crist el qui venç i qui encén el foc de l'amor (...). En aquesta nit santa, l'Església ens lliura la llum del Ressuscitat (...). Com a cristians estem cridats a ser sentinelles del matí, que saben discernir els signes del Ressuscitat, com van fer les dones i els deixebles corrent cap al sepulcre a l'alba del primer dia de la setmana.»

Amb els ciris encesos, escoltant amb joia interior el cant de l'*Exultet*, del pregó pasqual, captem i agraim la nostra vocació a ser cantors i profetes de Déu, enmig d'un món necessitat de joia veritable i de bellesa. El Pregó pasqual ens en dona les paraules: joia, pecat perdonat, redempció misericordiosa, nit transparent que s'ha il·luminat per la Llum de Crist, victòria de la nostra fe. Hem de ser en tota circumstància cantors d'un càntic de lloança nou, cantors de l'amor de Crist, que venç la nit i la tenebra!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ **JUAN JOSÉ GUARDIA**

Sí a la religió

L'advocat Juan José Guardia, arran de l'article 21.2 de l'Estatut de Catalunya, que reconeix el dret fonamental dels pares que els seus fills «rebin la formació religiosa i moral que vagi d'acord amb llurs conviccions a les escoles de titularitat pública, en les quals l'ensenyament és laic», ha publicat la monografia *Religió a l'Escola Catalana* (Thomson-Reuters / Aranzadi). El pròleg és de Mn. Ramon Corts, delegat d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Barcelona.

Per què les escoles de la Generalitat han d'impartir l'assignatura de religió?

És un símptoma clar de manca de laïcitat pretendre derivar aquesta qüestió cap a un problema polític de relació entre el Govern i les confessions religioses, en comptes de situar el centre de gravetat en el legítim exercici dels drets fonamentals per part del ciutadà. Els drets no es pidolen, es respecten.

Com raona aquest sí?

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (2006) estableix que l'educació als centres docents de l'administració pública serà laica. El llibre demostra que la darrera redacció de l'Estatut inclou unes clàusules de salvaguarda que protegeixen la religió a l'Escola. Es va fer un text de consens, no un Estatut de partit.

Què diu el papa Francesc, sobre aquest punt?

L'abril de 2014 va dir que els horrors de la manipulació educativa que hem viscut en les grans dictadures genocides del s. xx no han desaparegut; conserven la seva actualitat sota vestidures diverses que, amb pretensió de modernitat, forcen a caminar nens i joves pel camí dictatorial del *pensament únic*. Tot això comporta —diu el Sant Pare— que s'ha de donar suport al dret dels pares a l'educació moral i religiosa dels seus fills.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels soldats

Oh Senyor, et demano pels soldats. Dóna'ls la força de protegir i de defensar, perquè les persones de què són responsables no corrin cap perill.

Dóna'ls el teu amor i infon en ells el teu esperit a fi que no matin, que no destrueixin i que no estenguin el mal.

Senyor, toca el cor dels homes que obliguen els altres a ser soldats; fes que siguin conscients que la teva pau és més bella, més gloriosa i victoriosa que totes les guerres. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

HECHOS DE VIDA

San Jorge y la rosa

Un padre de familia a quien conocí, me contaba lo siguiente:

—«Por San Jorge compro tres rosas: una para mi esposa, otra para mi hija pequeña y la tercera para un chico que padece una minusvalía psíquica desde su nacimiento. Se llama Narciso. Nos encontramos en la calle. Le digo:

—«¡Buen día Narciso! ¡Hoy es San Jorge!» Él no puede hablar. Me contesta con sonidos guturales: «Sí, sí». Y le ofrezco una rosa.

—Narciso empezó a dar saltos de alegría, como un niño pequeño. Con la rosa en la mano y dando brincos por las calles, la mostraba a todos cuantos encontraba que llevaran también en su mano una rosa.» El relato terminó así:

—«Hoy he vivido una experiencia de ver a una persona contenta, feliz, tan sólo con una pequeña rosa.

Los chicos y chicas de un colegio, de unos catorce años, quedaron sorprendidos de la reacción de Narciso, que consideraban *disminuido psíquico*, al ver y comprobar los sentimientos que tenía mostrando *su rosa* con gran contento y alegría.»

El pequeño príncipe de Saint-Exupéry afirma: —«Los hombres cultivan cinco mil rosas en un jardín, y no encuentran lo que buscan... Los ojos son ciegos. Hay que mirar con el corazón.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Los discípulos de Emaús

Lo que les sucedió a los discípulos de Emaús es que, al caminar con el Resucitado, al compartir sus expectativas, al recordar sus vivencias con Jesús y repasar los pasajes de la Escritura, entendieron lo que les había ocurrido.

Y al repetir Jesús el gesto de la Fracción del Pan, recordaron y reconocieron. Al comprender, tuvieron la fuerza para regresar junto a la comunidad y dar testimonio (Lc 24,13-32).

En Pentecostés sucede lo mismo. El Espíritu Santo no se limita a iluminar la memoria de los discípulos para que puedan repetir las palabras textuales del Maestro. Entendieron en profundidad la enseñanza que habían recibido.

Al darse cuenta de la trascendencia de lo acaecido, volvieron a experimentarlo con mayor intensidad aún. Y al vivirlo de nuevo, lo comprendieron desde una nueva perspectiva que infundió solidez a su vida y a su fe. Desde esta base consistente, pudieron dar testimonio con una fuerza renovada.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 20. □ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setmana) [Ac 6,8-15 / SI 118 / Jn 6,22-29]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

- 21. □ **Dimarts** [Ac 7,51-8,1a / SI 30 / Jn 6,30-35]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta. Sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

- 22. □ **Dimecres** [Ac 8,1b-8 / SI 65 / Jn 6,35-40]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

- 23. ■ **Dijous** [Ap 12,10-12a / SI 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. iv), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

- 24. □ **Divendres** [Ac 9,1-20 / SI 116 / Jn 6,52-59]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622). Sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

- 25. ■ **Dissabte** [1Pe 5,5b-14 / SI 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau. Sant Anjà, bisbe; santa Calixta, mr.

- 26. □ **† Diumenge vinent**, IV de Pasqua (lit. hores: 4a setmana) [Ac 4,8-12 / SI 117 / 1Jn 3,1-2 / Jn 10,11-18]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó. Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnaiz Barón, trapenc.

DIUMENGE III DE PASQUA

▮ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 3,13-15.17-19)

En aquells dies, Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres va entregar i va negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el va negar i va demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els nostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostre culpes.»

▮ Salm responsorial (2)

R. *Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada, Senyor. (o bé: Al·leluia.)*

Responeu quan us invoco, / oh Déu que em feu justícia. / M'heu eixamplat el cor en els perills, / compadiu-me i escolteu el meu prec. R.

Sapigueu que el Senyor / m'ha fet favors meravellosos, / el Senyor m'escolta sempre que l'invoco. R.

Molts exclamen: / «¿En qui trobarem el nostre goig? / Que sigui el nostre estendard / la claror de la vostra mirada, Senyor!» R.

M'adormo en pau / així que em fico al llit / i em sento en vós segur, / només en vós, Senyor. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 2,1-5a)

Fillets, us escric això perquè no pequeu. Però si algú pecava, recordeu que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen pas la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de debò a estimar Déu perfectament.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 24,35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «¿Per què us alarmeu? ¿Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: sóc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i els peus. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «¿No teniu aquí res per a menjar?» Ells li donaren un tall de peix a la brasa, i se'l menjà davant d'ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, us havia dit: que s'havia de complir tot el que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmos». Llavors els obrí els ulls perquè compreguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar d'entre els morts el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

▮ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 3,13-15.17-19)

En aquellos días, Pedro dijo a la gente:

«El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Rechazasteis al santo, al justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos. Sin embargo, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, y vuestras autoridades lo mismo; pero Dios cumplió de esta manera lo que había dicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados.»

▮ Salmo responsorial (2)

R. *Haz brillar sobre nosotros la luz de tu rostro, Señor. (o bien: Aleluya.)*

Escúchame cuando te invoco, Dios, defensor mío; / tú que en el aprieto me diste anchura, / ten piedad de mí y escucha mi oración. R.

Hay muchos que dicen: «¿Quién nos hará ver la dicha, / si la luz de tu rostro ha huido de nosotros?» R.

En paz me acuesto y en seguida me duermo, / porque tú solo, Señor, me haces vivir tranquilo. R.

Aparició de Jesús ressuscitat als Apòstols. Panell de la *Maestà* de Duccio, Catedral de Siena

▮ Lectura de la primera carta del apòstol san Juan

(1Jn 2,1-5a)

Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud. En esto conocemos que estamos en él.

▮ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 24,35-48)

En aquel tiempo, contaban los discípulos lo que les había pasado por el camino y cómo habían reconocido a Jesús al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando se presenta Jesús en medio de ellos y les dice: «Paz a vosotros.» Llenos de miedo por la sorpresa, creían ver un fantasma. Él les dijo: «¿Por qué os alarmáis? ¿por qué surgen dudas en vuestro interior? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un fantasma no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo.» Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?» Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os decía mientras estaba con vosotros: que todo lo escrito en la ley de Moisés y en los profetas y salmos acerca de mí tenía que cumplirse.» Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y añadió: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se predicará la conversión y el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto.»

COMENTARI

El Ressuscitat actua sempre en l'Església

Una altra aparició del Ressuscitat ens porta a considerar també en aquest diumenge l'assemblea eucarística com a lloc privilegiat on el Senyor es fa present. Jesús que es fa present enmig dels seus, el do de la pau, la joia dels deixebles, l'enviament a la missió, l'anunci del perdó... són realitats en acte també avui en cada una de les nostres comunitats, ja que prolonguen el misteri i la Pasqua de Crist.

El fil conductor de les lectures d'aquest diumenge és la invitació a convertir-nos, a canviar de vida, per tenir el perdó dels pecats. Joan Baptista va començar la seva predicació amb la invitació a la conversió. Jesús també va començar la seva vida públi-

ca invitant tothom a convertir-se. El mateix fan el Senyor i la comunitat cristiana: comencen la seva activitat amb el mateix anunci: el tema de la conversió ressona en les tres lectures d'aquest diumenge: Jesús ressuscitat s'apareix als deixebles, els instrueix i els envia a predicar arreu «la conversió i el perdó dels pecats» (evangeli); sant Pere diu: «penediu-vos i convertiu-vos» (1a lectura); i sant Joan, després d'haver presentat Crist prop del Pare com a defensor (Paràclit), ens exhorta a «complir els seus manaments». Aquest és el criteri d'autenticitat, en particular l'amor al proïsme que ens identifica com a seguidors de Jesús. El Crist ressuscitat actua sempre en l'Església.

La conversió és un tema específic pasqual. En efecte, la Pasqua és un nou inici, no sols per a Crist

que passa de la mort a la vida, sinó per a tots els qui creuen en ell. La missió que Jesús confia als apòstols va destinada a totes les nacions, «començant per Jerusalem». La glòria del Ressuscitat ha de reverberar sobre tots els homes com una força de renovació en el centre de la història. Amb la resurrecció es realitza en Crist, anticipadament, la sort que ens espera com el nostre futur: la resurrecció de Crist és l'aurora d'aquell món nou, de la nova creació, que portarà a plenitud les aspiracions d'amor, de justícia, de pau i de solidaritat. Així portarem una vida nova: els qui hem ressuscitat pel baptisme en Jesús guiats i empesos per la força de l'Esperit, formem la nova comunitat, l'Església pasqual.

Ignasi Ricart, claretià

Cinema en valors per Quaresma i Setmana Santa

Diverses parròquies de la diòcesi estan treballant en la Nova Evangelització a través del projecte «Cinema en valors». El Dissabte Sant les parròquies de la Vall Fosca van programar *El mundo en sus manos* amb un notable resultat de públic, i unes setmanes abans ho van fer Sort (*El medallón perdido*) i Guissona (*La vida de Pi*). En aquesta iniciativa que cada vegada té més seguiment es projecten al llarg de l'any, pel·lícules amb valors cristians, amb una petita introducció sobre les actituds, els valors i les reflexions que es poden fer a partir d'ella i més tard es fa una petit debat amb la participació dels assistents. Es programen en els locals de la parròquia i estan adreçades a infants, joves o adults. Més informació sobre el projecte: comunicació@bisbat-urgell.org.

Un moment de la projecció de *La vida de Pi* al Centre Catòlic de Guissona, a la que van assistir-hi un bon grup de famílies

La projecció virtual del Pantocràtor a Taüll atreu nous visitants

L'església de Sant Climent de Taüll ha renovat el nombre de persones que la visiten. Mostra una projecció virtual del Pantocràtor que ha rebut diversos premis des de que va ser estrenat el novembre de 2013 i que és finalista pel premi «Museus and Heritage Awards» del Regne Unit. El conjunt romànic de la Vall de Boí va rebre 106.525 visites l'any 2014, un 24% més que l'any anterior.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Celebració de la Jornada Sacerdotal i Missa Crismal a la Catedral

L'Arquebisbe de Saragossa, Mons. Vicente Jiménez Zamora va dictar la conferència de la Jornada Sacerdotal, que se celebrà el 30 de març a la sala d'actes del Seminari Diocesà d'Urgell. Mons. Jiménez, és President de la Comissió Episcopal per a la Vida Consagrada de la CEE, i per aquesta raó va fer una profunda reflexió sobre la Vida Consagrada en la diòcesi.

Va expressar la seva alegria de participar en la Missa Crismal juntament amb els sacerdots de la diòcesi, que en gran majoria van ser presents i van participar en la renovació dels vots sacerdotals. En la seva ponència féu referència a la celebració del cinquè centenari del naixement de Santa Teresa de Jesús, i parlà a bastament del paper dels religiosos i religioses en l'Església, el caràcter profètic de la Vida Consagrada i de la riquesa de carismes i del do de l'Esperit que signifiquen per a l'Església. També va parlar dels criteris pastorals per a la relació dels consagrats amb la diòcesi: de la creació de vincles de fraternitats i col·laboració i també de comunió i de la seva relació amb els sacerdots i els laics i com millorar-la.

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, féu la presentació de Mons. Jiménez i va posar èmfasi a més, en el moment litúrgic: «Són dies d'alegria perquè fem present el Sacrament de Crist el Bon Pastor, i el recordem». Va tenir un especial record per a Mn. Manuel Moncunill, de cos present, en morir l'anterior cap de setmana, i per a Mn. Blai Cots, també mort en els darrers mesos. Va felicitar per la celebració dels seus 25 anys de capella a Mn. Jaume Mayoral, i pels 50 anys de sacerdot a Mn. Xavier Parés, Mn. Josep M. Mauri, i Mn. Josep Font i Gallart.

Durant la Missa Crismal Gabriel Casanovas va iniciar el camí cap el Diaconat, ja que va rebre els ministeris de Lector i Acòlit.

Celebració de Rams

El Diumenge de Rams es va celebrar arreu de la diòcesi d'Urgell amb la celebració de les tradicionals benediccions de Rams i la Missa Solemne de la Passió.

Moltes persones, famílies senceres amb infants i moltes acompanyades pels avis, es van acostar a les respectives parròquies per beneir les seves palmes i rams per aclamar Crist.

A la Catedral, la celebració va ser presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i va ser intensament viscuda pels infants que van formar part de la litúrgia a petició de l'Arquebisbe, i que van donar continuïtat a la vivència del sentir religiós de pares i avis. Mons. Vives en la seva homilia va tenir un

Interior de la Catedral

record i una pregària per les ànimes de les 150 persones que han perdut la vida amb la caiguda d'un avió als Alps.

A d'altres parròquies, els respectius rectors van presidir les misses i van fer les benediccions de Rams, en commemoració de l'entrada de Jesucrist a Jerusalem, on va ser rebut amb alegria, i amb la gent alçant les palmes i branques d'olivera i llorer per rebre'l.

Benedicció a Ponts

Any de la Vida Consagrada: testimonis de vida

Gna. Visitación Lorenzo

Religiosa de la Sda. Família d'Urgell

«Ja fa vint-i-dos anys que visc a La Seu d'Urgell. Treballo a la Fundació Sant Hospital i a la Residència de la Sagrada Família d'Urgell. Essencialment, com a treballadora contractada a l'Àrea d'admissions i a l'Administració de l'hospital, però després en jubilar-me, m'he dedicat totalment a la Pastoral dels malalts i dels avis, coordinant una mica tot el que és aquest ambient de suport i ajuda als avis, als seus familiars, als malalts, amb una dedicació total. De manera que el meu temps és d'ells i les meves preocupacions són les que ells tenen, també.»

Sóc molt feliç d'estar a prop de les persones més febles, les que pateixen, que estan preocupades. També és molt enriquidor, quan algunes persones van avançant cap al seu darrer moment, ser un suport per a elles i per a la família sobretot, que de vegades, ho viu amb molta angoixa. Penso que aquesta ajuda la puc fer justament, des de la meua consagració com a religiosa, perquè d'una altra manera, no podria dedicar-hi tant temps: tindria d'altres compromisos. Em sento molt lliure perquè la Comunitat és la que m'envia.

D'altra banda, també tinc encarregada la Delegació de Pastoral de la Salut del Bisbat, que inclou atenció a domicilis, fa-

mílies que necessiten que portem la Comunió al malalt que s'està a casa, donar suport a la família que de vegades els costa també acompanyar els seus malalts: un grup de voluntaris són ministres extraordinaris de l'Eucaristia i ho fem des de l'Església, enviats pel Bisbe, per l'Església d'Urgell, per la Parròquia.

La meua missió és ajudar a viure amb alegria, acceptant el que hi ha en aquest moment que com en totes bandes en el camp sanitari també hi ha dificultats, moltes. Ho puc fer gràcies a la força de la meua fe, la meua vida de pregària. Cada matí, quan m'aixeco, penso: "gràcies Senyor perquè em dones un nou dia per servir als altres", i això ho porto a la pregària.

La primera hora, que faig una hora de pregària personal per presentar al Senyor tota la tasca d'aquest dia i demanar-li, ja que Ell m'envia, que em doni la força per a fer-ho. I ho faig molt a prop del sepulcre de la Mare Janer, la nostra fundadora que la sento com a intercessora davant Déu, que em dona força, ho sento molt, moltíssim. Això em fa anar amb alegria, amb esperança, amb confiança que són ells els que van fent la tasca...»